

Doorheen het Kruis
zien we altijd hoop
op nieuw leven

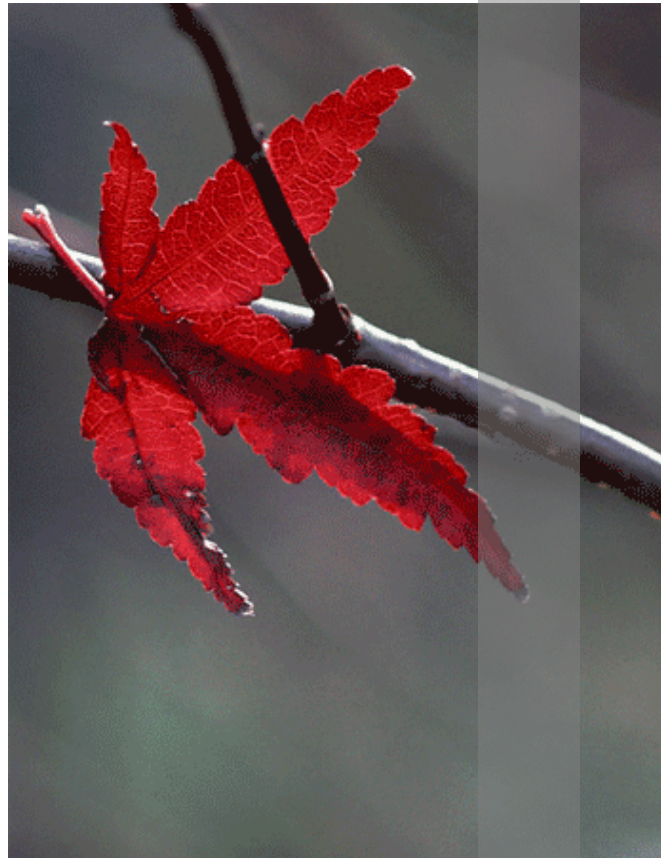

Afscheid nemen

Een geliefde heeft ons verlaten

Bij het heengaan van een geliefde is het eerste aanspreekpunt meestal de uitvaartverzorger. Wanneer de familie kiest voor een kerkelijk en gelovig afscheid, neemt de uitvaartverzorger contact op met de verantwoordelijke van de pastorale eenheid om de uitvaartdienst vast te leggen. Vervolgens bespreekt de voorganger (= *priester, diaken, of gebedsvorganger*) met de familie de uitvaartdienst. In onze pastorale eenheid gebeurt dit in een viering van Woord en gebed. Indien de familie dit uitdrukkelijk wenst, kan het in een eucharistieviering, rekening houdend met het eigen karakter van de eucharistie. Als de familie een sterk persoonlijke inbreng wenst, wordt best gekozen voor een viering van Woord en gebed. Beide zijn volwaardige vormen van de uitvaartliturgie.

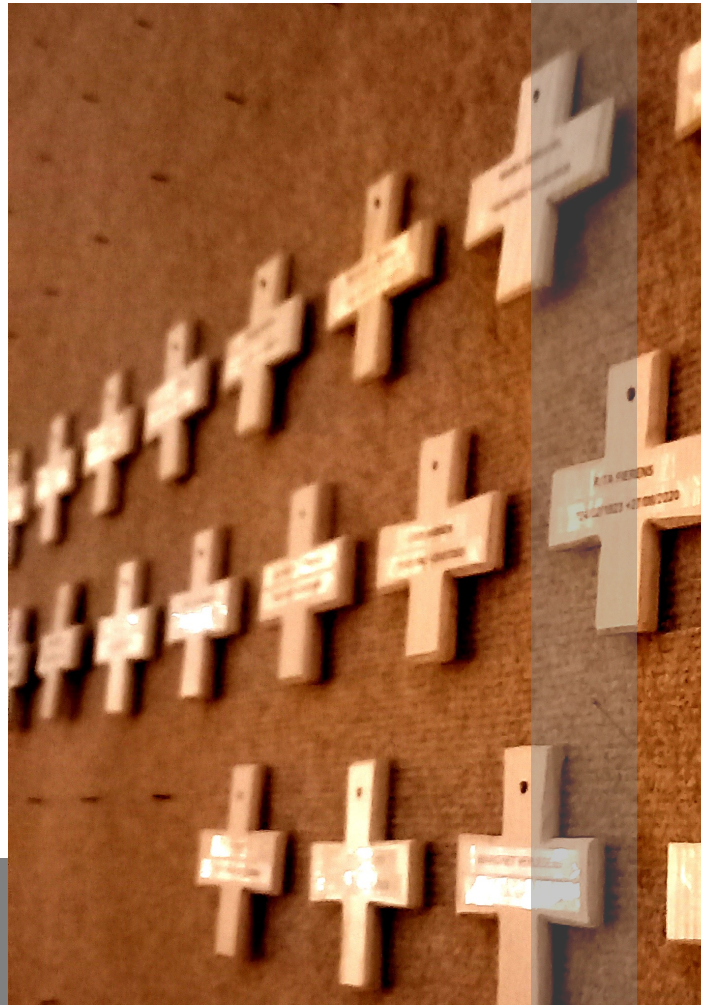
Een gelovig afscheid...

Uiteindelijk is bij een kerkelijke uitvaart de bedoeling een christelijke, gelovige invulling te geven wanneer we van iemand afscheid moeten nemen. Daarbij klinkt altijd de kernboodschap dat Jezus door zijn lijden, zijn dood en verrijzenis, de eeuwige dood heeft tenietgedaan en dat we dankzij Gods oneindige barmhartigheid mogen hopen op een leven dat geen einde kent. Hoe groot het kruis ook is, toch overheerst het leven. Dat is wat christenen mogen geloven. Dat willen we eveneens gestalte geven in het begeleiden van een geliefde naar zijn of haar laatste rustplaats.

Een mens neemt afscheid van mensen...

De gemeenschap van christenen komt geregeld samen rond God de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Als we elkaar van tijd tot tijd ontmoeten in Gods huis om ons te laten voeden door zijn Woord en Brood, dan vormen we echt gemeenschap. Het kerkgebouw is de plaats bij uitstek waar vreugde en verdriet van mensen aan de barmhartigheid van de Heer worden toevertrouwd. Daarom vindt het afscheid van een christen in dat huis plaats. Daar worden in de zondagsviering onze geliefde overledenen opnieuw bij name genoemd, wordt er voor hen gebeden en worden hun namen bewaard als herinnering aan wie ze voor ons geweest zijn.

*"Troost en bemoedig
elkaar dan met
deze woorden." 1 Tess. 4, 18*

In onze ontredde en ons verdriet bij het verlies van een geliefde mens roept de apostel Paulus ons op tot geloof in de verrijzenis, hij roept op tot het vormen van een hechte troostende gemeenschap, voor altijd met de Heer verbonden:

*"Over wat er gebeurt met christenen die sterven,
willen wij u niet in het onzekere laten.
U hoeft over hen geen verdriet te hebben,
zoals de mensen die zonder hoop leven.
Want zoals wij geloven dat Jezus na zijn dood is verrezen,
geloven wij ook dat God de gestorven christenen
met Christus zal laten herleven.
Dan zullen de gestorven christenen eerst opstaan
en daarna zullen wij die op dat moment nog leven,
met hen worden opgenomen om de Heer te ontmoeten
en altijd bij Hem te zijn. Troost en bemoedig elkaar dan
met deze woorden."*

*(uit Paulus' eerste brief aan de christenen
van Tessalonica 4, 13-14, 16b-18)*

Een blijvende herinnering

Onze Kerk draagt sinds haar ontstaan de gedachtenis van de overledenen hoog in het vaandel. Jaarlijks worden onze overledenen op Allerzielen herdacht. Hun namen worden genoemd. In onze pastorale eenheid worden gedurende het jaar geregeld momenten van gebed voorzien waar we bijzondere aandacht besteden aan de mensen van wie we de afgelopen tijd afscheid moesten nemen. We brengen de families samen in lotsverbondenheid, in gebed en in ontmoeting. Soms laten familieleden een mis opdragen ter nagedachtenis van hun geliefde.

Maar ook in alle eucharistievieringen en gebedstijden overal ter wereld wordt in verbondenheid met alle christenen gebeden voor onze overledenen. Dat is iets unieks voor onze Kerk: altijddurend en wereldwijd gedragen zijn in gebed. Een ongekende troost die ons ten deel valt.

Vandaag is er een ruim aanbod in het vieren van belangrijke levensmomenten. Dit geldt ook voor het afscheid nemen van geliefden. Graag willen wij bij die keuze enige duidelijkheid geven. Voor uitvaarten zijn wij dankbaar om de goede samenwerking met de uitvaartverzorgers. Als men kiest voor een uitvaart in een aula of crematorium of via rent-a-priest, is het goed te weten dat dit per definitie geen katholieke diensten zijn. De uitvaart die in de kerk doorgaat, wil een gelovig afscheid zijn. Dit wordt door symbolen en het Woord tot uitdrukking gebracht. Uiteraard blijven wij respect hebben voor de eigen keuze die mensen daarin maken.

Wenst u een gesprek over afscheid nemen, geloof of rouwverwerking, of wilt u een mis laten opdragen voor een overleden geliefde, neem dan gerust contact op met iemand van de pastorale eenheid. Wij luisteren graag in vertrouwen naar uw verhaal. Dat kan op het secretariaat: 051/ 24.94.41 of 0468/ 23.80.16 of kerkinrumbeke@gmail.com